

dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Frankrig.

I de tilfælde, hvor ægteparret er fuldt skattepligtige til såvel Danmark som Spanien på grund af bopæl, skal de pågældende anses for hjemmehørende i det land med hvilket de pågældende har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser.

Hvis de stærkeste personlige forbindelser antages at være i Spanien, afhænger det derefter af de pågældendes indkomster, og disses kilde, om de stærkeste økonomiske interesser er i Spanien. Hvis dette ikke er tilfældet, f. eks. fordi den væsentligste indkomst er dansk pension, vil man afgøre spørgsmålet ud fra, hvor de pågældende sædvanligvis opholder sig.

Spørgsmålet vil blive afgjort meget konkret.

De skattemæssige konsekvenser af at anse Spanien som bopælsland respektivt som kilde-land er de samme som anført ovenfor anført Frankrig.

Når et ægtepar, der er bosiddende i Frankrig eller Spanien erhverver en lejlighed her i landet vil fuld skattepligt efter KSL §1 stk. 1, nr. 1, først indtræde, når de pågældende tager ophold her i landet, jfr. bestemmelsen i KSL § 7, stk. 1, der lyder som følger: »For en person, der erhverver bopæl her i landet uden samtidig at tage ophold her, indtræder skattepligt i henhold til bestemmelsen i § 1, nr. 1, først, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarige ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.«

Ifølge praksis anses et uafbrudt ophold her i landet på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder ikke for: »kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende.« De nævnte 3 måneder, respektive 180 dage, må anses for et maksimum for ophold uden at der indtræder fuld skattepligt på grund af dansk bopæl.

Når lejligheden ved spredte ophold bebos under 180 dage inden for en 12-måneders periode og intet enkelt ophold varer mere end 3 måneder, vil der ikke indtræde fuld skattepligt, under forudsætning af, at der er tale om ferieophold, og de pågældende i øvrigt har fast bolig og anden fast tilknytning til ulandet. Ved opgørelsen af opholdenes længde medregnes ethvert påbegyndt døgn som et fuldt døgn. Såfremt ægteparret varetager arbejdsmæssige opgaver under opholdet i Danmark, kan resultatet blive, at den danske fulde skattepligt indtræder.

Hvis det lægges til grund, at der udelukkende er tale om ferieophold i Danmark, og opholdenes længde ikke overstiger det maksimalt tilladte, vil ægteparret kun blive beskattet i Danmark af danske indkomster, der er undergivet begrænset skattepligt, og som Danmark har beskatningsretten til i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med ægteparrets bopælsland.

Spm. nr. S 585

Til arbejdsministeren (26/11 98) af:

Kristian Jensen (V):

»Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at beskytte virksomheder med overenskomst med én bestemt fagforening mod blokader fra andre fagforeninger?«

Svar (3/12 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I Danmark gælder det almindelige kontraktretlige princip om aftalefrihed, dvs. en frihed til at bestemme, hvem man vil indgå aftale med, hvornår og hvad indholdet skal være. Man har således ikke pligt til at indlede forhandlinger om en aftale, hvis man ikke ønsker det. Dette princip bygger det kollektive overenskomstsystem også på.

I Danmark er der ligeledes frihed til at iværksætte kollektive kampskridt, men friheden begrænses dog af fredspligten, straffeloven og politivedtægten.

Blokade og strejke er arbejdsretlige anerkendte kampskridt, som arbejdere og deres fagforeninger kan anvende til fx at få en arbejdsgiver til at forhandle om indgåelse af en overenskomst. På arbejdsgiverside er de kollektive kampskridt lockout (udelukkelse fra arbejdet) og boycott (vægning ved at foretage ansættelse).

Der er tale om en blokade, når arbejdere i fælles forståelse nægter at påtage sig arbejde hos en bestemt arbejdsgiver.

Hvis en fagforening eller en gruppe arbejdere fysisk forhindrer adgangen til en virksomhed, er der tale om en fysisk blokade. En sådan blokade er ikke et anerkendt arbejdsretlig kampskridt, det samme gælder anvendelse af vold eller trusler om vold, og sådanne skridt vil være